

ปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้ให้บริการบางประเภทบนระบบคอมพิวเตอร์ Blockchain¹

กชเมฆ สมสุข²

จากการศึกษาปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้ให้บริการบางประเภทบนระบบคอมพิวเตอร์ Blockchain ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อศึกษาหน้าที่ของผู้ให้บริการ ประกอบ ประวัติความเป็นมา และหลักการการทำงานของ Blockchain โดยพบว่า ในปัจจุบัน Blockchain ได้เข้ามา มีบทบาทมากขึ้นในการดำเนินการต่าง ๆ บนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมต่าง ๆ บนอินเทอร์เน็ต หรือมาในรูปแบบของการให้บริการประเภทอื่น โดย Blockchain คือเทคโนโลยีการประมวลผล และจัดเก็บข้อมูลแบบกระจายศูนย์ซึ่งข้อมูลจะถูกเก็บไว้ในหลาย ๆ ที่หรือที่เรียกว่า Distributed Ledger Technology โดยข้อมูลที่ถูกบันทึกในระบบ Blockchain นั้นจะสามารถทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ยาก ซึ่งทำให้มีคุณสมบัติในเรื่องการช่วยเพิ่มความถูกต้อง และความน่าเชื่อถือของข้อมูล โดย Blockchain มีคุณสมบัติ ที่สำคัญดังนี้ 1. ระบบการกระจายศูนย์ คือการโอนย้ายอำนาจในการตัดสินใจและการควบคุมจากศูนย์กลางไปยังเครือข่ายแบบกระจาย 2. ความโปร่งใสและเปลี่ยนแปลงไม่ได้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ใช้ Blockchain จะตัดอำนาจของผู้ให้บริการในการที่จะควบคุมข้อมูลบนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เช่น การลบข้อมูลหรือการปิดกั้นข้อมูลทั้งหมด จึงมีผลให้ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ใช้ Blockchain มีความแตกต่างกับระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทั่วไป

การที่ Blockchain สามารถตัดอำนาจของผู้ให้บริการในการจัดการข้อมูลที่อยู่ในระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของตนจึงทำให้เกิดปัญหาที่ว่าพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม ครอบคลุมถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ Blockchain มากน้อยเพียงใด และเมื่อปี พ.ศ. 2565 ได้มีการแก้ไขกฎหมายลิขสิทธิ์ ซึ่งได้เพิ่มสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับผู้ให้บริการ โดยมีการแก้ไขมาตรา 4 ในส่วนของนิยามของคำว่า ผู้ให้บริการ โดยได้เพิ่มประเภทของผู้ให้บริการเป็น 4 ประเภท และมีการเพิ่มเนื้อหาในส่วนที่ 7 ข้อยกเว้นความรับผิดชอบของผู้ให้บริการ โดยการที่จะอ้างความยกเว้นความรับผิดชอบได้ผู้ให้บริการประเภทต่าง ๆ จำเป็นต้องปฏิบัติตามกฎหมาย โดยสาระสำคัญคือ ผู้ให้บริการประเภท Hosting และประเภท Search engine ต้องนำงานออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของตน หากได้รับแจ้ง หรือหากรู้ถึงการละเมิดลิขสิทธิ์ดังกล่าว โดยระบบดังกล่าวเรียกว่า Notice and Take down หากทำตามที่ได้รับแจ้งก็จะสามารถอ้างข้อยกเว้นความรับผิดชอบ

¹บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอันอิสระเรื่อง ปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้ให้บริการบางประเภทบนระบบคอมพิวเตอร์ Blockchain โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คนพร จิตต์รุ่งเกียรติ และคณะกรรมการสอบคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนกพร สุมนะเศรษฐกุล และรองศาสตราจารย์ ดร.พันธ์เทพ วิฑิตอนันต์

²นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต (ส่วนกลาง) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ได้ ซึ่งจากการแก้ไขจะเห็นว่าไม่มีส่วนไหนที่กล่าวถึง Blockchain แต่อย่างใดทั้ง ๆ ที่ Blockchain เป็นเทคโนโลยีที่จะมาแน่ ๆ ในอนาคตอันใกล้ และด้วยคุณสมบัติเฉพาะของ Blockchain จึงทำให้ผู้ศึกษาเห็นว่าพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติมอาจยังไม่ครอบคลุมไปถึงเทคโนโลยี Blockchain และเมื่อได้ทำการศึกษาจึงพบว่ายังมีปัญหาอยู่หลายประการซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ปัญหาบทนิยามผู้ให้บริการ ประเทศไทยมีการแก้ไขกฎหมายลิขสิทธิ์ในปี 2565 โดยมีการแก้ไขมาตรา 4 ในเรื่อง ของบทนิยามของผู้ให้บริการ โดยมีการแบ่งผู้ให้บริการออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. ผู้ให้บริการเป็นสื่อกลางส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์ (Mere Conduit)
2. ผู้ให้บริการเก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ เป็นการชั่วคราว (Caching)
3. ผู้ให้บริการรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ (Hosting)
4. ผู้ให้บริการสืบค้นแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์ (Search engine)

และจากการศึกษากฎหมายลิขสิทธิ์ฉบับล่าสุดของประเทศไทย ประกอบกับกฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่ากฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศไทยฉบับปัจจุบัน นั้นบัญญัติขึ้นมาโดยคำนึงถึงหลักของการจัดการข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ประเภทรวมศูนย์ หรือ Centralized และหากพิจารณาถึงเทคโนโลยีปัจจุบันซึ่งเข้าสู่ยุคของ Web 3.0 ที่มีการจัดการข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ โดยใช้ระบบการกระจายศูนย์ หรือ Decentralized ซึ่งมี Blockchain เป็นเทคโนโลยีหลัก ผู้ศึกษาเห็นว่าหลักการ ทำงานของ Decentralized และ Centralized มีความแตกต่างเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการควบคุม ประสิทธิภาพ หรือความปลอดภัย เป็นต้น โดยสาระสำคัญที่มีความแตกต่างเป็นอย่างมากก็คือในเรื่องของการควบคุม โดยในระบบรวมศูนย์ การควบคุมซึ่งข้อมูลจะรวมหรือถูกจัดเก็บอยู่ในสถานที่เดียวหรือกลุ่ม บุคคลนั้น ๆ การรวมศูนย์จะทำให้การควบคุมข้อมูลต่าง ๆ ในระบบคอมพิวเตอร์เป็นไปได้ง่ายไร้ความยุ่งยาก เพราะอำนาจรวมอยู่ศูนย์กลางทั้งหมด ในระบบกระจายอำนาจ การควบคุมจะถูกกระจายไปยังกลุ่มผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียหรือบุคคลที่อยู่ในระบบนั้น ๆ โดยการแก้ไขข้อมูลจำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากคนอื่นด้วย

จากความแตกต่างกันอย่างมากระหว่างการทำงานระหว่างระบบคอมพิวเตอร์ที่ใช้ Blockchain และไม่ใช่ Blockchain และอีกเหตุผลที่ว่าผู้ให้บริการในพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 4 ที่บัญญัติเหมือนกับผู้ให้บริการในกฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีการบังคับใช้มากกว่า 27 ปี ซึ่งเป็นในช่วงที่ไม่มีการนำ Blockchain มาใช้กับระบบคอมพิวเตอร์ จากเหตุผลที่กล่าวไปในข้างต้น ผู้ศึกษาจึงเห็นว่าผู้ให้บริการในปัจจุบันไม่สามารถตีความรวมไปถึง ผู้ให้บริการที่ใช้ Blockchain ส่งผลให้ผู้ให้บริการ Blockchain ไม่มีหน้าที่ในการจัดการกับงานอันละเมิดลิขสิทธิ์บนระบบคอมพิวเตอร์ Blockchain จึงทำให้ งานอันมีลิขสิทธิ์ไม่ได้รับความคุ้มครองและไม่เป็นไปตามทฤษฎีธรรมชาติที่ให้ความคุ้มครองแก่ งานอันมีลิขสิทธิ์แม้จะไม่ได้บัญญัติเป็นตัวอักษร และไม่เป็นไปตามทฤษฎีบุคลิกภาพ ที่ให้ความสำคัญระหว่าง ผู้สร้างสรรค์กับการสร้างสรรค์งาน เพราะการที่ไม่มีกฎหมายคุ้มครองลิขสิทธิ์บนระบบคอมพิวเตอร์ Blockchain

ทำให้ armon ระหว่างผู้สร้างสรรค์และงานสร้างสรรค์ถูกบั่นทอน ดังนั้น จึงต้องเพิ่มผู้ให้บริการอีกประเภท ซึ่งก็คือ ผู้ให้บริการ Blockchain และนิยามของคำว่า เทคโนโลยี Blockchain

ประการที่สอง ปัญหาการอ้างข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ Blockchain ปัจจุบันประเทศไทย มีการใช้มาตรการในการจัดการกับการละเมิดลิขสิทธิ์บนโลกออนไลน์คือ มาตรการ Notice and Take down ที่กำหนดไว้ในหมวดที่ 7 ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการของกฎหมายลิขสิทธิ์ ซึ่งกำหนดไว้ว่า ผู้ให้บริการ รับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ และผู้ให้บริการสืบค้นแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์ ต้องกำหนดกำหนดให้มี ช่องทางสำหรับทำคำร้องเข้ามารณมีการละเมิดลิขสิทธิ์เกิดขึ้นในระบบคอมพิวเตอร์ของตน และเมื่อได้รับ คำร้องต้องนำงานอันละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากกระบวน หรือระงับการเข้าถึงโดยไม่ชักช้า ซึ่งหากไม่ทำตามก็จะทำให้ มีความผิดฐานละเมิดลิขสิทธิ์ แต่หากผู้ให้บริการนำงานอันละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากกระบวนตามที่เจ้าของลิขสิทธิ์ แจ้ง ก็จะทำให้สามารถอ้างข้อยกเว้นความรับผิดได้

อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่มีการใช้เทคโนโลยี Blockchain มีจุดเด่นในเรื่อง ของความปลอดภัย และความน่าเชื่อถือของข้อมูล ซึ่งข้อมูลที่อยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ Blockchain จะแก้ไข หรือเปลี่ยนแปลงได้ยาก หากต้องการที่จะแก้ไขข้อมูลจะต้องได้รับความยินยอมจากคนในระบบทั้งหมด หรือมากกว่าครึ่ง จึงอาจกล่าวได้ว่าระบบ Notice and Take down ไม่เหมาะกับระบบคอมพิวเตอร์ที่มีการใช้ Blockchain และจะส่งผลให้ผู้ให้บริการไม่สามารถอ้างข้อยกเว้นความรับผิดได้

ดังนั้น จึงสมควรนำกฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศแคนาดาคือ Copyright Modernization Act ที่กำหนด เพียงว่าหากผู้ให้บริการได้รับการร้องจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ผู้ให้บริการต้องส่งต่อคำบอกกล่าวไปยังผู้ให้บริการ ภายในเวลาที่เหมาะสม และเก็บบันทึกคำบอกกล่าวทั้งหมดที่ได้รับและการดำเนินการ และแจ้งให้ผู้อ้างสิทธิ์ ทราบถึงข้อมูลติดต่อหากมีการร้องขอ โดยเรียกมาตรการดังกล่าวว่า Notice and Notice มาตรการดังกล่าวไม่ได้ สร้างภาระผูกพันต่อผู้ให้บริการในการลบซึ่งเนื้อหาละเมิดลิขสิทธิ์ เพราะฉะนั้นแล้ว จึงมีความเหมาะสมที่จะใช้กับ ระบบคอมพิวเตอร์ที่ใช้ Blockchain ที่ และการใช้มาตรการ Notice and Notice ย่อมทำให้ผู้ให้บริการสามารถ อ้างข้อยกเว้นความรับผิดได้ เพราะไม่จำเป็นต้องลบเนื้อหาละเมิดลิขสิทธิ์ แต่ทำเพียงแจ้งไปยังผู้ให้บริการ ที่ทำการละเมิดลิขสิทธิ์เท่านั้น นอกจากนี้ การแก้ไขกฎหมายในส่วนดังกล่าวก็จะทำให้การคุ้มครองงานอันมี ลิขสิทธิ์เป็นไปตามทฤษฎีคุ้มครองป้องกันที่ถือว่าลิขสิทธิ์เป็นสิทธิประเภทหนึ่งที่ควรได้รับความคุ้มครอง และเมื่อมีการกำหนดซึ่งระบบในการจัดการกับงานอันละเมิดลิขสิทธิ์บน Blockchain อย่างเหมาะสม ก็จะทำให้ งานอันมีลิขสิทธิ์ได้รับความคุ้มครอง

ในส่วนของหลักฐานที่ต้องใช้ในการยื่นประกอบคำร้องตามระบบ Notice and Notice ผู้ศึกษาได้ ทำการเปรียบเทียบระหว่าง 3 ประเทศได้แก่ ประเทศไทย ประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศแคนาดา และเห็นสมควรกำหนดให้หลักฐานดังกล่าวควรมีสาระสำคัญให้คล้ายคลึงกับประเทศแคนาดาที่ใช้ระบบ

เดียวกัน และในส่วนที่เกี่ยวกับบทลงโทษสำหรับคนที่แจ้งข้อมูลอันเป็นเท็จเพื่อกลั่นแกล้งเจ้าของลิขสิทธิ์ที่มี ๖๖
บัญญัติไว้ในกฎหมายประเทศไทยและประเทศสหรัฐอเมริกา รวมทั้ง การคำนึงถึงการใช้ลิขสิทธิ์ที่เป็นธรรม
เนื่องจากระบบ Notice and Notice ไม่ได้ทำให้งานอันมีลิขสิทธิ์โดนลบ หรือระงับการเข้าถึงแต่อย่างใด
เพราะฉะนั้น ผู้ศึกษาจึงเห็นว่าไม่ควรนำเรื่องดังกล่าวมาใช้กับระบบ Notice and Notice

ประการที่สาม ปัญหาการกำหนดระยะเวลาดำเนินการของผู้ให้บริการ Blockchain กฎหมาย
ลิขสิทธิ์ในปัจจุบันไม่ได้มีการกำหนดว่าผู้ให้บริการต้องนำงานอันละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบเมื่อใด
โดยกฎหมายได้ใช้คำว่า โดยไม่ชักช้า เท่านั้น และในกรณีที่ไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้ชัดแจ้งจึงจำเป็นต้อง
ต้องอาศัยคำพิพากษาศาลฎีกา เพราะศาลอาญาหลวงหลักไว้ให้เป็นบรรทัดฐาน อย่างไรก็ดี กฎหมายดังกล่าว
เพียงมีการแก้ไขเข้ามาจึงทำให้ไม่มีคดีขึ้นสู่ศาล จึงจำเป็นต้องศึกษาจากกฎหมายต่างประเทศ ได้แก่
ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศแคนาดา และประเทศเวียดนาม จากการศึกษาพบว่าประเทศสหรัฐอเมริกา
และประเทศแคนาดาก็ไม่ได้กำหนดระยะเวลาการดำเนินการไว้เช่นเดียวกับประเทศไทย อย่างไรก็ดี
ประเทศเวียดนามได้มีการกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการของผู้ให้บริการ โดยถูกบัญญัติไว้ใน Decree
17/2023/ND-CP มาตรา 114 ผู้ให้บริการต้องลบงานอันละเมิดลิขสิทธิ์ หรือระงับการเข้าถึงภายในอย่าง
เร่งด่วนภายใน 72 ชั่วโมง การกำหนดระยะเวลาดังกล่าวย่อมเป็นการบังคับให้ผู้ให้บริการดำเนินการ
กับผู้ละเมิดลิขสิทธิ์บนระบบคอมพิวเตอร์ภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยหากเราพิจารณาถึงคุณสมบัติ
ของ Blockchain ที่จะทำให้ข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์สามารถแก้ไขได้ยาก กล่าวคือหากมีการละเมิด
ลิขสิทธิ์เกิดขึ้น ผู้ให้บริการไม่สามารถที่จะลบงานดังกล่าวออกได้ เพราะเทคโนโลยี Blockchain ตัดอำนาจ
ของผู้ให้บริการ อย่างไรก็ดี ในปัญหาที่ 2 ของการศึกษานี้ ได้วิเคราะห์ให้กฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศไทย
ควรกำหนดให้ใช้มาตรการ Notice and Notice ที่บัญญัติใน Copyright Modernization Act ประเทศแคนาดา
แทนมาตรการ Notice and Take down โดยมาตรการ Notice and Notice กำหนดเพียงแก้ไขให้ผู้ให้บริการ
Blockchain ดำเนินการแจ้งไปยังผู้ใช้บริการที่ทำการละเมิดลิขสิทธิ์ โดยทำหน้าที่เพียงการแจ้งเท่านั้น
โดยไม่ได้ให้อำนาจในการลบงานอันละเมิดลิขสิทธิ์ หรือระงับการเข้าถึงแต่อย่างใด ดังนั้น จึงสมควร
กำหนดเวลาให้ชัดเจนเพื่อให้ผู้ให้บริการที่ใช้ Blockchain สามารถปฏิบัติตามได้โดยง่ายและไม่ต้องตีความ
ในความหมายของระยะเวลาแต่อย่างใด

ดังนั้น เพื่อให้งานอันมีลิขสิทธิ์ได้รับความคุ้มครองอย่างเหมาะสมบนระบบคอมพิวเตอร์
Blockchain ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในประเด็นปัญหาดังต่อไปนี้

1. ปัญหา นิยามของผู้ให้บริการ ตามกฎหมายลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 และฉบับที่
แก้ไขเพิ่มเติม ไม่รวมถึงผู้ให้บริการที่ใช้ Blockchain และไม่มีกรให้นิยามของคำว่า Blockchain
จึงควรแก้ไขบทบัญญัติ ซึ่งจากเดิมมีหลักดังนี้

มาตรา 4 ผู้ให้บริการ หมายความว่า ผู้ให้บริการเป็นสื่อกลางส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่นผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ และให้หมายความรวมถึงผู้ให้บริการเก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราว ผู้ให้บริการรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ และผู้ให้บริการสืบค้นแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์ด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามตนเองหรือบุคคลอื่น หรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

ซึ่งควรเพิ่มเติม ผู้ให้บริการ Blockchain เป็นดังนี้

มาตรา 4 “ผู้ให้บริการ Blockchain หมายความว่า ผู้ให้บริการรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ ผู้ให้บริการสืบค้นแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ใช้ Blockchain ในระบบคอมพิวเตอร์ของตน

Blockchain หมายความว่า ระบบกระจายอำนาจที่มีความน่าเชื่อถือสูงสำหรับการบันทึกหรือเก็บข้อมูล โดยใช้เทคนิคการเข้ารหัสเพื่อให้มั่นใจในความปลอดภัยและความเห็นพ้องต้องกันระหว่างผู้เข้าร่วมเครือข่าย”

2. ปัญหาการอ้างข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ Blockchain โดยในพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติมไม่มีการกำหนดไว้ว่าผู้ให้บริการ Blockchain สามารถอ้างข้อยกเว้นความรับผิดได้ไหม ดังนั้น จึงเห็นควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ โดยปัจจุบันมีหลักดังนี้

มาตรา 43/1 “ผู้ให้บริการที่จะได้รับยกเว้นความรับผิดสำหรับการละเมิดลิขสิทธิ์ อันเนื่องมาจากการให้บริการของตน ต้องเป็นผู้ให้บริการที่ได้ประกาศมาตรการยกเลิกการให้บริการแก่ผู้ให้บริการ ที่กระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ซ้ำไว้อย่างชัดเจนและได้ปฏิบัติตามมาตรการนั้น และให้บริการในลักษณะ ตามที่บัญญัติในมาตรา 43/2 มาตรา 43/3 มาตรา 43/4 มาตรา 43/5 หรือ แล้วแต่กรณี”

แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสองโดยระบุว่า

มาตรา 43/1 วรรคสอง “ผู้ให้บริการ Blockchain ที่จะได้รับยกเว้นความรับผิดสำหรับการละเมิดลิขสิทธิ์ อันเนื่องมาจากการให้บริการของตนต้องปฏิบัติตามในลักษณะที่กำหนดไว้ในมาตรา 43/9”

กรณีหน้าที่ของผู้ให้บริการ Blockchain ให้บัญญัติเพิ่มเติมมาตรา 43/9 วรรคแรก โดยมีถ้อยคำดังนี้

“ในกรณีที่เจ้าของลิขสิทธิ์มีหลักฐานอันควรเชื่อว่ามีกรณีการละเมิดลิขสิทธิ์บนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ใช้เทคโนโลยี Blockchain เจ้าของลิขสิทธิ์อาจแจ้งไปยังผู้ให้บริการที่ใช้เทคโนโลยี Blockchain ตามช่องทางที่ระบุไว้ในมาตรา 43/4 (3) หรือมาตรา 43/5 (3) และให้แจ้งเตือนไปยังผู้ให้บริการและเก็บบันทึกคำบอกกล่าวทั้งหมดที่ได้รับ และผู้ให้บริการห้ามเรียกเก็บค่าธรรมเนียมใด ๆ ในการส่งต่อคำบอกกล่าว”

มาตรา 43/9 วรรคสอง “การแจ้งต้องกระทำเป็นหนังสือหรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 1) ชื่อตัวและสกุล ชื่อนิติบุคคล ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ของเจ้าของลิขสิทธิ์

2) งานอันมีลิขสิทธิ์ที่อ้างว่าถูกละเมิดลิขสิทธิ์

3) ข้อมูลตำแหน่งสำหรับตำแหน่งอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดที่อ้างสิทธิ์

3. ปัญหาการกำหนดระยะเวลาดำเนินการของผู้ให้บริการ Blockchain

ปัจจุบันไม่ได้มีการกำหนดว่าผู้ให้บริการต้องกระทำการตามคำร้องกรณีมีการละเมิดลิขสิทธิ์เมื่อใด เพราะฉะนั้น ควรแก้ไขบทบัญญัติในปัจจุบันให้มีความชัดเจนในเรื่องของระยะเวลาของผู้ให้บริการ Blockchain ดังนี้

มาตรา 43/10 “ผู้ให้บริการต้องดำเนินการตามมาตรา 43/9 ภายใน 72 ชั่วโมง นับแต่ที่ได้รับข้อเรียกร้อง เรื่องการละเมิดลิขสิทธิ์จากเจ้าของลิขสิทธิ์”

เอกสารอ้างอิง

Coinman, **Blockchain** คืออะไร? การปฏิวัติตัวกลางครั้งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์

Available URL : <https://www.finnomena.com/coinman/blockchain/> 2567

(เมษายน, 27).